

А. О. Ткаченко

Коломієць Володимир Родіонович

КОЛОМІЄЦЬ Володимир Родіонович (02. 11. 1935, с. Вовчків, нині Переяслав-Хмельн. р-ну Київ. обл. – 24. 08. 2017, Київ) – поет, перекладач. Брат [Олега Князенка](#), батько [Л. Коломієць](#). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1993). Закін. Київський університет (1958). Працював у Києві: на редакц. роботі, секр. СПУ, гол. ред. ж. «Дніпро» (1978–84); зав. ред. поезії видавництва «Український письменник» (1986–2010). Перша зб. – «До серця людського» (1959). Віршам К. притаманні лірична зосередженість, енергійність інтонацій, публіцистичність образів; у них він окреслює сучасне життя та розкриває духовні обрії людини. У поемах «Горицвіт», «Не втратить вічності» (обидві – 1980), «Сестра Землі», «Серед шаленого червня...» (обидві – 1984), «Семигори» (1985; 1990), «Сомкова Долина» (1986) осмислює гуманіст. ідеал українського народу. Писав також для дітей: зб. «Зозуліні черевички» (1971), «Дід Глід і Глоденько» (1973), «Ярмарок див» (1983), «Весела оселя» (1986), «Лесикова сопілка» (2003), «Мирослав і Любомир» (2012). Усі зазначені книги опубл. у Києві. Упорядкував антологію-хрестоматію укр. поезії від найдавнішого часу до сучасності в 3-х т. («Небо України», 2000, т. 1; «Українське диво», 2005, т. 2; обидва – Київ; «Слово заповітне», т. 3, не видано). Підготував до друку спогади «Як молоде вино шуміло...», дослідж. з укр. міфології, етимології та мови «Одкровення від ластівки». Перекладав з вірм., болгар., азерб., рос., казах., нім. та ін. мов. Окремі твори К. перекладено вірм., болгар., азерб., рос., білорус., англ., латис., груз., чес., словац., польсь., франц., нім. мовами.

Основні твори

Рунь. 1962; Планета на житній стеблині. 1964; Колиска жайвора. 1966; Поезії. 1967; Поміж чуттями і дивами. 1969; Партитура. 1971; По сей бік райдуги. 1972; Переяслав. 1974; День творення. 1975; Розмисел. 1976; На відстані серця. 1978; Від обрію до обрію. 1981; Світень. 1982; Подих моєї землі. 1984; Вибране. 1985; Сузір'я миру. 1987; Яре віно. 1988; Русло. 1991; Золотосинь. 1992. Правнуки Дажбожі. 1999; Поки ще світить сонце... 2005; Роса і попіл. 2006; Видива на дорозі. 2007; Мирослав і Любомир. 2012 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Череватенко Л. Перевисання до людини // Дніпро. 1970. № 1;
2. Жулинський М. З турботами великими й малими // Жовтень. 1972. № 1;
3. Бурбела В. Семигорівський грім // Київ. 1990. № 6;
4. Федина В. Тінь сльози на мене впала // Кур'єр Кривбасу. 1996. № 8.

Бібліографічний опис:

Коломієць Володимир Родіонович / А. О. Ткаченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4183>. – Останнє поновлення : 24 квіт. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).